

Στις 21.01.09, σε ειδική τελετή που διοργάνωσε το Κ.Ι.Σ. και η Πρεσβεία του Ισραήλ, στο Πνευματικό Κέντρο της Ι.Κ. Αθηνών, απονεμήθηκε ο τιμητικός τίτλος και το μετάλλιο του «Δικαίου των Εθνών», του Ιδρύματος «YadVashem», μετά θάνατον, στον Δρα Ιωάννη Θεοχάρη για τη διάσωση Ελλήνων Εβραίων κατά τη Γερμανική Κατοχή.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο πρόξενος του Ισραήλ, κ. Έλι Σνέ, ο οποίος αναφέρθηκε στην ιδιαίτερη αξία που έχουν οι πράξεις αυτοθυσίας των ανθρώπων σε δύσκολες περιόδους και στη συνέχεια η κα Καρόλ Μιωνή παρουσίασε τη συγκινητική και γεμάτη ανθρωπιά ιστορία που εκτυλίχθηκε στη Γερμανική Κατοχή.

Η απονομή του βραβείου έγινε από τον πρόξενο του Ισραήλ και τον πρόεδρο του Κ.Ι.Σ. κ. Μ. Κωνσταντίνη στην κόρη του Ιωάννη Θεοχάρη, κα Αλίκη Καβγαλάκη – Θεοχάρη και στον εγγονό του κ. Γιώργο Καβγαλάκη για τη διάσωση της οικογένειας Λεών.

Στη συνέχεια η κα Ριρέτα Σουχαμή – Λεών, μίλησε για τον πατριό της και η κα Αλίκη Θεοχάρη – Καυγαλάκη για τον πατέρα της, η οποία σημειωτέον έμαθε για την πράξη του τώρα τελευταία. Η κα Υβέτ Λεών, σύζυγος του διασωθέντος Μωρίς Λεών, παρουσίασε την ιστορία μέσα από ένα ενδιαφέρον υλικό σπάνιων φωτογραφικών ντοκουμέντων.

Η εκδήλωση πλαισιώθηκε από μουσικό πρόγραμμα με σεφαραδίτικα τραγούδια που ερμήνευσαν η κα Ηλιάνα Αντωνίου και η κα Έλλη Αρβανίτη με τη συνοδεία στο πιάνο της κας Ελίνας Γαβριηλίδου. Η ενορχήστρωση των τραγουδιών ήταν του κ. Σάκη Νεγρίν.

Η ιστορία της διάσωσης

Η Νίνα Σουχαμή-Πελοσώφ γνώρισε τον γιατρό Ιωάννη Θεοχάρη κατά τη διάρκεια της νοσηλείας της σε νοσοκομείο, στο Διόνυσο Αττικής. Αρχικά η γνωριμία ήταν φιλική, αλλά στη συνέχεια οι δύο νέοι ερωτεύτηκαν με αποτέλεσμα η Νίνα να χωρίσει από τον Εβραίο σύζυγό της, με τον οποίο είχε αποκτήσει μία κόρη τη Ριρέτα, να γίνει Χριστιανή και να παντρευτεί τον Ιωάννη Θεοχάρη, με τον οποίο απέκτησε μία κόρη, την Αλίκη.

Όταν άρχισαν οι διωγμοί των Εβραίων από τους Ναζί το 1943, το ζευγάρι ζούσε στη Θεσσαλονίκη και η Νίνα ζήτησε από το σύζυγό της να βοηθήσει την κόρη της Ριρέτα να διαφύγει στην Αθήνα που ήταν υπό Ιταλική Κατοχή και όπου βρισκόταν ο πατέρας της.

Η Νίνα και ο Ιωάννης Θεοχάρης γνώριζαν ότι οι Ναζί είχαν σκοπό να εκτελέσουν όποιον βοηθούσε Εβραίους, παρ' όλα αυτά ο Ιωάννης Θεοχάρης, μέσω ενός συμφοιτητή του, ο οποίος ήταν ελεγκτής τρένων στα φυλάκια της διαχωριστικής γραμμής μεταξύ της γερμανικής και της ιταλικής ζώνης κατοχής και έναντι

αμοιβής, βοήθησε την κόρη της να περάσει τη διαχωριστική γραμμή. Η Ριρέτα ζήτησε από τον Ιωάννη Θεοχάρη να σώσει το φίλο της και μετέπειτα σύζυγό της Σάμη, γιο του Αλμπέρτου και της Ρασσέλ Λεών, και την οικογένειά του. Ο Ιωάννης Θεοχάρης βοήθησε την οικογένεια Λεών να εγκαταλείψει το γκέτο και να φιλοξενηθεί στο σπίτι ενός αξιωματικού της αστυνομίας. Όταν η οικογένεια έφτασε στο σιδηροδρομικό σταθμό, εκεί υπήρχε μία αποστολή Εβραίων έτοιμη να φύγει για το Άουσβιτς, τότε παρεισέφρησε ανάμεσα σε ομάδα Χριστιανών που περίμεναν το τρένο για τη Λάρισα, το οποίο για καλή τους τύχη αναχωρούσε πριν από το τρένο για το Άουσβιτς. Όταν το τρένο έφτασε στη διαχωριστική γραμμή μεταξύ της γερμανικής και της ιταλικής ζώνης κατοχής έγινε έλεγχος ταυτοτήτων. Τότε, ο συμφοιτητής του Θεοχάρη είπε στους ελεγκτές ότι τα έγγραφα της οικογένειας (είχαν εφοδιαστεί με πλαστές ταυτότητες όπου εμφανίζονταν ως Χριστιανοί) ήταν εντάξει και έτσι διέφυγαν τον κίνδυνο. Έτσι ο Θεοχάρης με τμηματικές αναχωρήσεις έσωσε δέκα άτομα.

Ο Ιωάννης Θεοχάρης απεβίωσε στις 7 Απριλίου 1966.